

[Søren Andersen.]

der ikke er så stærkt invaliderede, at de er i stand til at få den rene invaliderente, og som altså hjælpes i deres egne bestræbelser for at klare deres egne og deres forpligtelser over for familien. Men det må da være naturligt, at vi ønsker, at man i udvalget går disse forhøjelser nærmere igennem. I første omgang kan jeg ikke sige noget til, at man søger at føre disse ydelser i overensstemmelse med prisudviklingen, men det er alligevel naturligt, at vi ser nærmere på disse bestemmelser.

Der gennemføres også en række nye ting i lovforslaget, bl. a. en invaliditetsydelse til personer, som trods alle bestræbelser tjener så lidt, at de dårligt kan klare sig. Vi vil se på det; jeg synes, tanken er rimelig, og jeg tror, at det vil afholde en hel del fra at skele efter socialhjælp. Det skal nok vise sig, at dette repræsenterer noget sundt.

Jeg tror, at når det drejer sig om praktiske ting, hvormed man kan hjælpe medborgere med sådanne handicap, som her omtales, er der ikke nogen forskel i vor og regeringspartiernes indstilling, men der er en betydelig principiel forskel på vore synspunkter. Mit parti vil ikke være med til, at forsikringsprincippet tages ud fra sådanne lovområder, der delvis har været dækket af permanente ydelser. Vi ønsker tværtimod, at forsikringsprincippet også i denne lovgivning føres nogenlunde på linje med, hvad vi tidligere har kendt. Dette er ikke uden betydning, og jeg har derfor lyst til at spørge: vil der oppositionen og regeringspartierne imellem være mulighed for, at vi kan forhandle her? Om selve beløbene, selve det praktiske, tror jeg ikke der vil være store divergenser; dér tror jeg nok vi kan finde hinanden; men der kan være nogen vanskelighed, når det rdejer sig om principperne. Mon der er mulighed for, at regeringen ikke har lagt sig alt for fast på sit standpunkt? Vi har lagt mærke til et vist røre hos de radikale over, at forsikringsprincippet helt eller delvis stryges i en række sociale love. Vil det resultere i, at regeringen eventuelt er til at få i tale? Det vil naturligvis have megen betydning for det saglige udvalgsarbejde, som skal finde sted, og under hvilket mit parti vil medvirke til opnåelsen af et resultat.

Jeg skal med disse betragtninger tilsige en saglig udvalgsbehandling.

Gertie Wandel: Af bemærkningerne til dette lovforslag om folkeforsikring fremgår det, at den invalideforsikringskommission, som den højtærede socialminister nedsatte i 1956, ikke har fundet det påkrævet under arbejdet at udskille invalideforsikringslovgivningen fra folkeforsikringslovgivningen til en særlig lov. Jeg har selv været medlem af kommissionen, men i dag, da det nye lovforslag foreligger, finder jeg alligevel, at det ville have været en fordel, om det kun drejede sig om invalideforsikringsproblemerne. Hele den meget store udvikling, der er foregået inden for invalideforsikringsspørgsmålet i de sidste år, kræver store overvejelser og måske andre og hurtigere revisioner end folkepensioneringsproblemerne. Jeg kan også henvise til, at lovforslagets navn har bragt mange mennesker til at tro, at nu skulle der igen ændres i folkepensionen.

Det er nu engang sundt, at man af navnet på en lov kan se, hvad den omhandler, og selv om vi, som er indviede, ved, at under loven om folkeforsikring dækkes også invalideforsikringen, er begrebet folkepension som navn efterhånden så fastslået, at menigmand ikke tror, han skal finde problemerne dér; også rent indeksemæssigt er det sundt, at navnet på en lov angiver, hvad der behandles i den.

Ud over at man ikke mere skal være medlem af sygeforsikringen for at få invalidepension, ændres der ved dette lovforslag intet som helst i pensionisternes forhold. Selve adgangen til at opnå invalidepension løsgøres altså helt fra forbindelsen med medlemskab af sygeforsikringen.

Grundlaget for arbejdet i kommissionen var det forslag fra De samvirkende Invalideorganisationer, som ikke nåede at blive behandlet under behandlingen af folkepensionsloven i 1956. Det var klart formulerede punkter, forslaget indeholdt, og i kommissionen blev da også problemerne behandlet af en stor kreds af sagkyndige, meget stærkt sagkyndige, og repræsentanter for de politiske partier, og alle havde det store ønske at opnå virkelige forbedringer for invaliderne. Resultatet er da også blevet et lov-